

[Indenrigsministeren.]

Prioriteter. Jeg vil gerne hertil sige, at hvis det er Forholdet, at de Herrer vedstaar aabent, at den fornemste Hensigt med disse Forslag er at sikre Topprioriteterne, saa er det en ærlig Sag, men saa tillader jeg mig ogsaa at bede de Herrer sige det, som det er: at de staar som Repræsentanter for de usikre Topprioriteters Indehavere, og ikke paa dette Omraade maskere sig som Varetagere af Landbrugets Interesser. At Forholdet er dette, at man ser det som noget særlig stort, at disse Forslag skal sikre Topprioriteterne, kunde ogsaa visse Begivenheder i dette høje Ting tyde paa. Jeg tænker paa, at et Flertal her i Landstinget nu i vel snart to Maaneder har syltet det Forslag om Ændringer i Tvangsakkordloven, hvorefter man vilde faa Mulighed for ligesom i andre Erhverv at bringe Tvangsakkordloven til Anvendelse for Landbrugets Udøvere. De Prioriteter, som er tabt, og som burde afskrives, mener man aabenbart at ville gøre sikrere paa det hele Samfunds Bekostning ved dette Forslag.

Naar jeg her har sagt, at det er Regeringens Opfattelse, at de nuværende Kriseforhold gør midlertidige Lettelser i Ejendomsbeskatningen begrundet, saa ligger i øvrigt ikke deri, at Regeringen ikke ønsker Ændringer i den permanente Ejendomsbeskatning. Tværtimod, jeg for min Del ønsker i høj Grad denne Beskatning ændret, for det første saa den kommer til at hvile paa et retfærdigere Grundlag, men jeg ønsker tillige i høj Grad denne Ejendomsbeskatning gjort ligeligere, saa ikke de uhyre Forskelligheder fremkommer, som vi alle kender ude fra Kommunerne. Jeg fremsatte herom en Række Udtalelser i Landstinget i Fjor, henledede Opmærksomheden paa, at her forelaa et af de allerstørste Spørgsmaal med Hensyn til Ejendomsbeskatningen, og disse Synspunkter, som jeg forstaar man stadig ingen Interesse har for her i Landstinget, fastholder jeg. Jeg tror, at disse Synspunkter vil faa stigende Interesse i den kommende Tid. Den uhyre Forskellighed, der er i Ejendomsbeskatningens Højde i Kommunerne, og som er en Følge af, at Landet skattemæssigt set er inddelt i saa smaa Enheder som Kommunerne, denne uhyre Forskellighed kan ikke opretholdes, og den ønsker Regeringen heller ikke opretholdt, men det bødes der ikke paa ved Forslaget her, hvor man foreslaar Nedsættelser lige saa godt i Kommuner med meget ringe Ejendomsbeskatning som i Kommuner med de største Ejendoms-skatte.

Jeg skal endvidere sige, at jeg er ganske

enig i, at en af Vejene til en Reformering af disse Forhold er Overførelsen af visse Udgifter til Staten, og der er, som bekendt, ogsaa af Regeringen i Socialreformen foreslaaet en saadan Overførelse — jeg tror, det drejer sig om ca. 13 Mill. Kr. — til Staten. Jeg vil i denne Forbindelse gerne anerkende, at Venstrepartiet har tiltraadt disse Synspunkters principielle Rigtighed. Jeg erindrer, at jeg gennem mange Aar under Venstres Regering atter og atter har fremholdt, at det gaar ikke an at indrette Lovgivningen saadan, at der stadig dynges nye og atter nye Udgifter over paa Kommunerne. Derfor anerkender jeg i fuldt Maal, at man fra Venstrepartiet nu endelig har tiltraadt disse Synspunkter, men jeg siger igen her: Det kan ikke nytte at ville tale om disse Forhold alle andre Steder end dér, hvor det foregaar. Dér, hvor det foregaar, det er i Landbokommissionen, og det er under Forhandlingerne om Socialreformen. Jeg tror, at alle uden Hensyn til, hvilke Partier de tilhører, vil finde det rimeligt under de skiftende Forhold, at Arbejdet tilrettelægges af den til enhver Tid siddende Regering, og at man arbejdsmæssigt indordner sig under dette Forhold. Ingen skal være gladere end jeg, hvis det herigennem skulde blive muligt at løse nogle af de Spørgsmaal, som ogsaa berøres af Forslagene her.

Jeg skal da slutte med at sige, at mit Svar paa disse Forslag er i Henhold til den Begrundelse, jeg nu har givet, at Regeringen maa afvise Forslagene, idet de i deres Virkninger vilde komme til at betyde en Katastrofe for den offentlige Økonomi i Kommunerne, og som permanente Love vilde de tillige betyde en uhyre Gave ud i al Fremtid til det største Landbrug, uafhængigt af, hvordan Tiderne bliver, medens det mindre Landbrug ingen Lettelse vilde faa, men tværtimod vilde rammes haardt, ogsaa ved, at den yngre Slægt, der udgaar derfra, vilde faa ringere Adgang til Jord og Virksomhed, hvis en saadan permanent Lov gennemførtes. Endelig ud fra den Betragtning, at jeg ikke kan godkende det som Samfundets Pligt at sikre de Topprioriteter, der er sat ind i Ejendommene, og som nu eventuelt til Dels vil vise sig at være tabt. Men Regeringen henviser til, at der i Landbokommissionen forberedes midlertidige Ændringer med Hensyn til Skattebyrden under Hensyn til Landbrugskrisens Karakter, at Regeringen ligeledes ønsker Ændringer i den permanente Ejendomsbeskatning, der gør dens Grundlag retfærdigere og dens Fordeling ligeligere, og at Regeringen for længst har tilrettelagt Forberedelsen af de herhenhørende Arbejder,